

жението, може да стане членъ на Обществото, ако нейното приемане се провъзгласи отъ две трети на събранието, стига тя да даде действителни гаранции за искренното си намерение да спазва международнитъ си задължения и да приеме правилата, установени отъ Обществото, относително нейнитъ сили и нейнитъ сухопътни, морски и въздушни въоръжения.

Всѣки членъ на Обществото може следъ предварително уведомление отъ две години, да се оттегли отъ Обществото, при условие, че

nir Membre de la Société si son admission est prononcée par les deux tiers de l'Assemblée, pourvu qu'il donne des garanties effectives de son intention sincère d'observer ses engagements internationaux et qu'il accepte le règlement établi par la Société en ce qui concerne ses forces et ses armements militaires, navals et aériens.

Tout Membre de la Société peut après un préavis de deux ans, se retirer de la Société, à la condition, d'avoir rempli à ce moment toutes

Още въ първата сесия на Събранието Вивияни повдигна въпросъ „действителнитъ гаранции“ да бждатъ давани не само на думи, а съ дѣла. Съ това, на държавитъ отъ Четворния Съюзъ се постави опредѣлено условието, че за да бждатъ приети въ Обществото, трѣбва да изпълнятъ задълженията, поети съ договоритъ за миръ¹⁾. По въпроса кой е компетентенъ да реши до колко сж действителни гаранциитъ Барту застъпва гледището, че Събранието трѣбва да го разреши предварително, единодушно. Събранието обаче, презъ първата и втората сесия установи практиката да разрешава тоя въпросъ съ болшинство $\frac{2}{3}$ отъ гласоветъ.

Процедурата по приемането на нови членове обаче, съвсемъ не е проста, особено по отношение на победенитъ държави. Една държава, за да бжде приета за членъ, отправя до Главния Секретаръ на Обществото молба, която се вписва служебно въ дневния редъ на следната сесия на Събранието. Събранието назначава комисия, която по установения презъ 1920 г. въпросникъ проучва отговаря ли тая държава на условията предвидени въ Устава, да бжде приета за членъ на Обществото. И само следъ като се получи задоволителенъ отговоръ на всички въпроси, протоколътъ на комисията се слага на дневенъ редъ въ Събранието за одобрение или отхвърляне. При приемането на България, освенъ това, се направиха и цѣль редъ разследвания, до колкото тя е изпълнила условията на мирния договоръ, до колкото тогавашното Българско Правителство по съставъ е било различно отъ правителството, което въвлече България въ войната и пр. и пр.²⁾

4. *Условия за напущане Обществото.* Присъединението на една държава къмъ Обществото не е на вѣчни времена. Напротивъ, всѣка държава е свободна да го напусне тогава, когато обстоятелствата ѝ наложатъ, стига да направи едно предупреждение две години по-рано и да е изпълнила всичкитъ си международни задължения, включително и тия, които произтичатъ отъ Устава на Обществото. Кой ще констатира дали една държава е изпълнила своитъ международни задължения — Съвета, Събранието или Международния съдъ — не е установено.

Напущането може да става доброволно още и при следнитъ случаи, предвидени въ чл. 26, ал. 2 на Устава, т. е. ако една държава-членъ не приеме направенитъ поправки на Устава. Въ такъвъ случай тя престава да бжде членъ безъ огледъ на двегодишния срокъ, за който става дума по-горе.

Но, една държава — членъ на Обществото, може и да бжде изключена отъ него. Разбира се, само въ случай на нарушение на поетитъ правни задължения или пъкъ при неизпълнението на тия задължения. За изключването на една държава се изисква абсолютното болшинство на останалитъ държави, членове на О. на Н.

¹⁾ Вж. Schücking und Wehberg — Die Satzungen des Völkerbundes, 1921 г. стр. 113.

²⁾ По приемането на България вж. подробно Actes des Société des Nations, 1920 г. стр. 581 и подробния докладъ на комисията, пакъ тамъ, стр. 597.